

For dine synder

Kristus led én gang for synder, den retfærdige for de uretfærdige for at føre mennesker til Gud (1Pe 3:18). Han er forsoningen for hele verdens synder (1 Johannes 2: 2) og nedbryder den fjendskab, der eksisterede mellem Gud og mennesker. Når mennesket er befriet for Adams fordømmelse, er det i stand til at frembringe gode gerninger, for de udføres kun, når man er i Gud (Is 26:12; Joh 3:21).

For dine synder

Jeg læste et uddrag fra prædiken nr. 350 af Dr. Charles Haddon Spurgeon under titlen "Et sikkert skud i selvretfærdighed", og jeg kunne ikke lade være med at kommentere en erklæring indeholdt i prædikenen.

Den sidste sætning i prekenen fangede min opmærksomhed, der siger:

"Kristus blev straffet for dine synder, før de blev begået" Charles Haddon Spurgeon, uddrag fra prædiken nr. 350 "Et sikkert skud i selvretfærdighed", taget fra nettet.

Hvis Dr. Spurgeon nu overvejer den bibelske tekst, der siger, at Jesus er 'det lam, der blev dræbt siden verdens grundlæggelse', skulle han faktisk understrege, at Kristus døde, før synd blev introduceret i verden (Åb 13: 8; Rom 5:12). Da han hævder, at Jesus blev straffet, inden enhver kristes synd blev begået individuelt, forstår jeg, at Dr. Spurgeon ikke henviste til vers 8, kapitel 13 i Åbenbarings Bog.

Kristus blev straffet for hele menneskehedsens synd, men hvem begik den lovovertrædelse, der førte hele menneskeheden til at

være under synd? Nu ved vi i Skriften, forstår vi, at synd kommer fra Adams overtrædelse (ulydighed) og ikke fra de adfærdsfejl, som mennesker begår.

Strafen, der bragte fred, skyldtes ikke adfærdsfejl, der blev foretaget individuelt ', da alle mennesker genereres i den tilstand, at de er fremmedgjort fra Gud (syndere). Kristus er Guds lam, der døde før verdens grundlæggelse, det vil sige lam blev ofret, før Adams overtrædelse fandt sted.

Den straf, der faldt på Kristus, skyldes ikke menneskers opførsel (synd begået), men Adams lovovertrædelse. I Adam blev mænd gjort til syndere, da der ved en overtrædelse kom dom og fordømmelse over alle mennesker uden undtagelse (Rom. 5:18).

Hvis synd (menneskets tilstand uden Gud) opstår fra menneskers opførsel, for at retfærdighed skal etableres, ville frelse nødvendigvis kun være mulig gennem menneskers adfærd. Det ville være nødvendigt, at mænd gør noget godt for at lette deres dårlige opførsel, men det ville aldrig være 'berettiget'.

Men evangeliets budskab viser, at ved en mands (Adam) anstød blev alle dømt til døden, og kun af et menneske (Kristus, den sidste Adam), bugnede Guds nådegave over mange (Rom. 5:15). Da Jesus døde for vores synder, fandt en handling sted i stedet: da Adam var ulydig, var den sidste Adam lydige indtil prøvelsen.

Den sidste sætning i uddraget af Dr. Spurgeons prædiken viser, at det ikke blev anset for at:

- Alle mennesker er syndere, fordi menneskehedens første (Adam) far syndede (Jes 43:27);
- At alle mennesker er dannet i uretfærdighed og undfanget i synd (Sl 51: 5);
- At hele menneskeheden er blevet vendt væk fra Gud siden mor (Sl 58: 3);
- At alle mennesker har taget fejl siden de blev født (Sl

58: 3), fordi de kom ind gennem en bred dør, der giver adgang til en bred sti, der fører til fortabelse (Mt 7:13 -14);

- At fordi de blev solgt som slave til synden, overtrådte ingen i henhold til Adams overtrædelse (Rom. 5:14);
- At det bedste af mennesker kan sammenlignes med en torn, og den opretstående er værre end en hæk af torner (Mark 7: 4);
- At alle mennesker har syndet og mangler Guds herlighed på grund af den fordømmelse, der er oprettet i Adam;
- At der ikke er nogen retfærdig, overhovedet ingen blandt Adams efterkommere (Rom. 3:10) osv.

Hvilket godt eller ondt gør et barn i sin mors skød for at blive undfanget i synd? Hvilken synd begår et barn for at gå 'forkert', siden han blev født? Hvornår og hvor kom alle mennesker vild og blev beskidte sammen? (Rom. 3:12) Blev ikke tabet af menneskeheden gennem Adams overtrædelse?

I Adam blev alle mennesker beskidte sammen (Sl 53: 3), fordi Adam er den brede dør, gennem hvilken alle mennesker kommer ind ved fødslen. Fødsel efter menneskets kød, blod og vilje er den brede dør, gennem hvilken alle mennesker kommer ind, vender sig om og bliver urene sammen (Joh 1:13).

Hvilken begivenhed fik alle mænd til at 'blive sammen' urene? Kun Adams overtrædelse forklarer det faktum, at alle mænd i samme tilfælde bliver urene (sammen), da det er umuligt for alle mænd i utallige aldre at udføre den samme handling sammen.

Overvej: Døde Kristus fordi Kain dræbte Abel, eller døde Kristus på grund af Adams overtrædelse? Hvilke af begivenhederne kompromitterede hele menneskehedens natur? Kains handling eller Adams lovovertrædelse?

Bemærk, at Kains fordømmelse ikke kommer fra hans kriminelle handling, det stammer fra fordømmelsen hos Adam. Jesus

demonstrerede, at han ikke kom for at fordømme verden, men for at redde den, da det ville være kontraproduktivt at bedømme, hvad der allerede er fordømt (Johannes 3:18).

Kristus blev straffet på grund af menneskehedens synd, men synd henviser ikke til, hvad mennesker begår, snarere står det om den lovovertrædelse, der førte dom og fordømmelse over for alle mennesker uden forskel.

Menneskers handlinger under syndens åk kaldes også synd, for enhver, der synder, synder, fordi han er slave af synden. Barrieren for adskillelse mellem Gud og mennesker kom gennem Adams overtrædelse, og på grund af lovovertrædelsen i Eden er der ingen blandt menneskenes sønner til at gøre godt. Hvorfor er der ingen der gør godt? Fordi de alle er kommet vild og sammen er de blevet urene. Derfor er alt, som en mand uden Kristus gør, urent på grund af Adams overtrædelse.

Hvem fra det urene vil fjerne det rene? Ingen! (Job 14: 4) Med andre ord er der ingen der gør godt fordi alle er slave for synden.

Nu begår syndens slave synd, for alt, hvad han gør, tilhører sin herre med rette. Syndens tjeneres handlinger er syndige, fordi de udføres af slaver for synden. Det er grunden til, at Gud har befriet dem, der tror på at være retfærdighedens tjenere (Rom. 6:18).

Guds børn kan derimod ikke synde, fordi de er født af Gud, og Guds sæd forbliver i dem (1 Johannes 3: 6 og 1 Johannes 3: 9). Enhver, der begår synd, er fra djævelen, men de, der tror på Kristus, tilhører Gud (1Kor 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), da de er Åndens tempel og opholdssted (1Jo 3: 8)).

Kristus blev manifesteret for at tilintetgøre djævelens gerninger (1 Johannes 3: 5 og 1 Johannes 3: 8), og alle, som er født af Gud, forbliver i ham (1 Johannes 3:24) og i Gud er der ingen synd (1 Johannes 3: 5). Hvis der ikke er nogen synd i Gud, følger det heraf, at alle, der er i Gud, ikke synder,

da de blev født af Gud, og Guds sæd forbliver i dem.

Et træ kan ikke bære to typer frugt. Således kan de, der er født af Guds frø, ikke producere frugt for Gud og djævelen, ligesom det er umuligt for en tjener at tjene to herrer (Luk. 16:13). Hver plante plantet af Faderen bærer meget frugt, men den bærer kun frugt for Gud (Esajas 61: 3; Johannes 15: 5).

Efter at have døet for synd, den gamle herre, er det tilbage for det opstandne menneske at præsentere sig selv for Gud som levende fra de døde og medlemmerne af hans krop som et retfærdighedsinstrument (Rom. 6:13). Den 'levende' tilstand for de døde erhverves ved tro på Kristus ved fornyelse (ny fødsel). Gennem den nye fødsel bliver mennesket levende fra de døde, og det forbliver derfor frivilligt at præsentere medlemmerne af hans krop for Gud som et retfærdighedsinstrument.

Synd hersker ikke længere, for den hersker ikke længere over dem, der tror (Rom 6:14). Den kristne skal tilbyde sine medlemmer at tjene retfærdighed, det vil sige at tjene den, der helligede dem, da Kristus er de kristnes retfærdiggørelse og helliggørelse (Rom. 6:19; 1Kor 1:30).

Kristus led én gang for syndere, den retfærdige for de uretfærdige for at føre mennesker til Gud (1Pe 3:18). Han er forsoningen for hele verdens syndere (1 Johannes 2: 2) og nedbryder den fjendskab, der eksisterede mellem Gud og mennesker. Når mennesket er befriet for Adams fordømmelse, er det i stand til at frembringe gode gerninger, for de udføres kun, når man er i Gud (Is 26:12; Joh 3:21).

Mænd uden Gud derimod eksisterer uden håb i denne verden, fordi de er som de urene, og alt, hvad de producerer, er urene. Der er ingen måde for mennesket uden Gud at gøre godt, fordi den onde natur kun producerer ondt

"Men vi er alle som de snavsede, og alle vores retfærdigheder er som den beskidte klud; og vi visner alle

sammen som et blad, og vores misgerninger som en vind fjerner os " (Es 64: 6).

Profeten Isaias beskrev sit folks tilstand og sammenlignede dem med:

- Det beskidte – Hvornår blev Israels folk beskidte? Da alle kom på afveje og sammen blev urene, det vil sige i Adam, menneskehedens første far (Sl 14: 3; Es 43:27);
- Retfærdighed som beskidte klude – Alle gerninger til retfærdighed for de beskidte kan sammenlignes med beskidte klude, som ikke er egnede til tøj. Selvom de var religiøse, var værkerne fra Israels folk værker af uretfærdighed, voldsværker (Jes 59: 6);
- visne som bladet – Der var ikke noget håb for Israels folk, da bladet var dødt (Jes 59:10);
- Misgerninger er som vind – Intet, som Israel gjorde, kunne frigøre dem fra denne forfærdelige tilstand, da uretfærdighed kan sammenlignes med vinden, der snapper bladet, dvs. mennesket kan ikke slippe syndens herre af.

På det rette tidspunkt døde Kristus for de onde. Guds lam er blevet ofret siden synders grundlæggelse af verden.

"Fordi Kristus, mens vi stadig var svage, døde i rette tid for de onde" (Rom. 5: 6);

"Men Gud beviser sin kærlighed til os ved, at Kristus døde for os, mens vi stadig er syndere" (Rom. 5: 8).

Nu døde Kristus for syndens slaver og ikke for de 'synder' som syndens slaver udøver, som Dr. Spurgeon forstod.

Kristus døde for syndere, derfor dør de, der tror, □□sammen med ham. Kristus døde for alle, så de, der er levende, ikke længere kan leve for sig selv, men leve for ham, der døde og rejste sig (2Kor 5:14).

De, der er rejst med Kristus, er i sikkerhed, siden:

- De er i Kristus;
- De er nye skabninger;
- De gamle ting er væk;
- Alt er blevet nyt (2Co 5:17).

Gud forsonede sig selv med dem, der tror gennem Kristus og gav de levende fra de døde forsoningstjenesten (2Kor 15:18).

De levende blandt de døde er tilbage med formaningen: modtag ikke Guds nåde forgæves (2 Kor. 6: 1). Gud hørte dig i en acceptabel tid, derfor anbefales det som et retfærdighedsinstrument kristne at:

- Giv slet ikke skandale – Hvorfor skulle ikke kristne give skandale? At blive frelst? Ingen! Lad forsoningsministeriet ikke blive censureret;
- Kan anbefales i alt – I meget tålmodighed, i lidelser, i behov, i kval, i pisker, i optøjer, i optøjer, i arbejde, i vagt, i faste, i renhed, i videnskab, i langlidelse, i venlighed, i Helligånden, i usynlig kærlighed osv. (2Kor 6: 3-6).

Kristus blev dræbt siden grundlæggelsen af verden, selv før hele menneskeheden blev slave for uretfærdighed på grund af ulydighed fra en mand, der syndede: Adam.